

И дветѣ групи иматъ здрави и добри състезатели.

Духътъ ще се види въ състезанието.

Съ вѣра въ своите сили нашата група влѣзе въ състезанието.

Вжжето се тегли еднакво отъ дветѣ страни.

То е обтегнато като върлина, не помръдва.

Едва доловимо движение на трупа напредъ и назадъ се забелязва въ насрещната група; краката не помръдватъ.

И дветѣ групи теглятъ съ равни сили. Нѣма край.

Трѣбва да се срѣже вжжето, за да се свѣрши.

Духътъ ми е крайно повдигнатъ и азъ тегля съ всички сили. Моятъ сили принадлежатъ на моята група и азъ тегля за нея. Отдѣлно азъ нищо не представлявамъ. Шестнадесеттѣ сили на нашата група сѫ събрани въ една.

Мускулитѣ на ржцетѣ теглятъ върху здравата опора на краката. Удължечи, но не изпъхнали, всички мускули се очертаватъ. Тѣ сѫ пълни съ енергия и красота.

Единъ моментъ ние отстѣпихме. Вжжето се разхлаби.

Последва второ отстѣпление, и на съ ни повличатъ до неутралната линия. Още малко и ние сме въ зоната на губенето, въ страната на съперниците. До тукъ губихме.

Ние забихме краката въ земята.

Една нова сила трепна на нашето вжже.

Ние правимъ отмѣрени напрежения — чести, една следъ друга — и нашата група се връща на мястото си.

Вжжето става все по-леко.